Jedini dobar razlog da osobno budemo protiv abortusa jest onaj koji nas obvezuje i da budemo protiv opredjeljenja drugih ljudi za abortus

"Osobno sam protiv abortusa, ali ipak za izbor. Radi se o vrlo teškoj odluci, ali to je zakonita mogućnost i nemamo je pravo nikomu uskratiti" – tako glasi jedan od 39 argumenata na koje odgovara Randy Alcorn u djelu *ProLife Answers to ProChoice Arguments* (*Odgovori u prilog životu na argumente u prilog izboru*, Multnomah Press, 1992., 1994.).

Pristaše tzv. prava na izbor uvijek govore da je abortus vrlo teška odluka, izbor koji razdire srce ženi, pa ju stoga treba pustiti da odluči na miru. Logično je na to upitati: "Zašto je abortus tako teška odluka? Molim vas, objasnite mi to." Oklijevaju li s odgovorom, a to se često događa, sljedeće pitanje treba glasiti: "Ako se radi tek o nakupini stanica, a ne stvarno o djetetu, onda izbor ne bi trebao biti teži od odluke da vam uklone crvuljak, zar ne? Što je dakle u vezi s abortusom tako teško i srceparajuće?" Iskren odgovor može biti samo ovaj: Abortus je teška odluka očito samo zato što je on ubijanje nedužnog djeteta, vlastitog djeteta.

Ako abortus nije ubijanje djece, zašto bi itko bio osobno protiv njega? Ako pak jest ubijanje djece, zašto bi itko branio pravo drugoga da čini takvo što? Stav osobno protiv abortusa, ali za pravo drugoga na abortus stoga je u sebi protuslovan i etički nedosljedan. To je isto, potpuno isto kao kad bismo rekli da smo osobno protiv zlostavljanja djece, ali da ćemo braniti pravo našeg susjeda da zlostavlja svoju djecu ako je to njegov izbor.

Kako je moguće reći ljudima da su slobodni vjerovati da je abortus ubojstvo djeteta, ali ne i djelovati kao da je to što vjeruju stvarno istina?!

Kad bismo bili uvjereni da neku skupinu ljudi ubijaju metodama koje uključuju komadanje, gušenje i spaljivanje, uzrokujući strašnu patnju, zar nas ne bi zaprepastio onaj tko bi naše ogorčenje pokušao ublažiti govoreći nam da ne moramo sudjelovati u tim umorstvima ako ne želimo? Eto, upravo se tako pobornici prava na

život osjećaju kad im pobornici prava na abortus kažu: "Ako ti se abortus ne sviđa, ti ga nemoj činiti" ili: "Ja sam za izbor, ali osobno sam protiv." Pobornicima prava na život to zvuči kao kad bi se abolicionistu reklo: "Ako ti se ropstvo ne sviđa, ti nemoj imati robove", ili Dietrichu Bonhoefferu: "Ako ti se holokaust ne sviđa, ti nemoj ubijati Židove." Zato tvrdnja da pobornici prava na život "ne smiju nametati svoja uvjerenja drugima, iako imaju pravo vjerovati što god žele" odaje zapanjujuće nerazumijevanje njihova stava.

Stav "osobno protiv, ali… " raširen je među političarima koji bi se htjeli sviđati i pobornicima prava na život svojim nesimpatiziranjem abortusa i pobornicima prava na abortus svojim odbijanjem da išta učine na njegovu suzbijanju. Taj stav nije naprosto kukavički. On je krajnje nelogičan. Jedini dobar razlog za negativne osjećaje glede abortusa jest činjenica da je abortus ubojstvo nedužna djeteta. Ako on to nije, takvi su osjećaji bezrazložni. Ali ako jest, onda trebamo ne samo osobno se suzdržati od njega: valja se suprotstaviti i tuđem činjenju abortusa. Treba poduprijeti zakone koji ga suzbijaju, jednako kao što podupiremo zakone protiv silovanja, protiv umorstva, protiv zlostavljanja djece.

Biti za izbor glede abortusa znači biti za abortus

Pretpostavimo da je, što neki i zagovaraju, prodaja droge ozakonjena. I zamislimo onda nekoga tko bi ovako umovao o prodaji kokaina:

"Osobno nisam pristalica prodaje droge, ali to je stvar odluke i dogovora između prodavača droge i njegova odvjetnika. Mnogi su vjernici protiv prodaje droge, ali oni nemaju pravo nametati protukokainsku etiku drugima. Ne želimo se vratiti u vremena kad se droga prodavala u mračnim uličicama, a ljudi umirali od loše pripravljenog kokaina, i samo su bogati mogli doći do droge, a ne i siromašni. Sad je bolje, kad kvalificirani prodavači droge mogu na siguran način davati kokain našoj djeci. Osobno ne bih kupio drogu, dakle nisam za drogu, razumijete: samo sam za izbor glede prodavanja droge."

U konačnici ne postoji bitna razlika između onih koji su za to da se droga prodaje i onih kojima se osobno prodaja droge ne sviđa, ali smatraju da treba biti ostavljena na izbor. Netko tko je za izbor glede silovanja mogao bi dokazivati da to nije isto kao biti za silovanje. Ali u čemu je razlika, kad potpora izboru glede silovanja dopušta i praktički promiče opravdanje silovanja?

Oni koji su bili za izbor glede ropstva zamišljali su da je je njihov stav moralno opravdan jer mnogi od njih nisu osobno imali robova. Pa ipak ne samo stav u prilog ropstva nego i stav u prilog izbora glede ropstva prouzročio je robovlasničko izrabljivanje, premlaćivanje i usmrćivanje nedužnih ljudi. Slično tomu većina ljudi u nacističkoj Njemačkoj nije osobno bila za ubijanje Židova. Međutim nisu učinili ništa da zaustave to ubijanje.

U starom Rimu bilo je zakonito da otac ostavi svoje novorođenče u divljini da umre ili da ga pojedu zvijeri. Mnogi nisu bili nimalo skloni takvo što učiniti svojoj djeci, ali su priznavali drugima pravo da to učine svojoj. Rani kršćani smatrali su to pravo neopravdanim; te kad bi pronašli takvo dijete, uzeli bi ga k sebi i skrbili se za nj.

Neki ljudi zavaravaju se da biti osobno protiv abortusa, ali smatrati da drugi trebaju biti slobodni odabrati ga jest svojevrstan kompromis između zauzimanja za abortus i zauzimanja za život. Ali nije tako. Oni koji su za izbor glasaju jednako kao oni koji su za abortus. I jedni i drugi protive se zakonskoj zaštiti nerođenih. I jedni i drugi prihvaćaju da se djecu ubija abortusom.

Oni koji su za izbor po definiciji su voljni protegnuti pravo izbora i na ubijanje djece. Zato moraju preuzeti odgovornost za ubijanje te djece, makar u njemu izravno ne sudjeluju – baš kao što pristaše izbora glede rasističkih zločina moraju preuzeti odgovornost za te zločine premda ih osobno ne počinjaju. Umirućem djetetu svejedno je da li oni koji su ga odbili zaštititi podržavaju abortus ili "samo" izbor.

Ono što je zakonito nije uvijek ispravno

Jedan od najslabijih argumenata u prilog pravu na abortus jest da je abortus zakonit. Građanski zakoni ne određuju moralnost. Naprotiv, zakon bi morao biti odraz moralnosti koja postoji nezavisno od njega. Zar itko može ozbiljno vjerovati da je abortus bio 21. siječnja 1973. nemoralan, a 23. siječnja iste godine moralan? Ako je prije promjene zakona ubijao djecu, onda to nastavlja činiti i nakon promjene. Zakonit ili nezakonit, abortus ili je uvijek bio i bit će opravdan ili to nikada nije bio niti će biti.

Povijest naše zemlje puna je primjera zakonitih čina koji nisu bili opravdani. Možda je najupadljiviji takav primjer ropstvo. U 19. stoljeću robovlasnici su govorili da prema robovima imaju pravo postupati kako god žele jer su oni njihovo vlasništvo. Pozivali su se na svoja osobna prava i slobodu izbora, a o robovima tvrdili da nisu zapravo osobe u punom smislu riječi. Isticali su da bi zapali u ekonomske teškoće ako bi im se zabranilo da imaju robove, te su smislili razne krilatice da bi zadobili simpatije za svoju stvar. Govorili su da se drugi smiju odlučiti na to da nemaju robove, ali ne i nametati njima svoju proturopsku etiku. I nadasve: isticali su da je ropstvo potpuno zakonito, te da zato nitko nema pravo suprotstavljati mu se.

To gledište dobilo je daljnju zakonsku potporu odlukom "Dred Scott" 1857. Vrhovni sud odredio je većinom glasova od 7 : 2 da robovi zakonski nisu osobe i stoga ne uživaju ustavnu zaštitu. Godine 1973., dakle 116 godina poslije, Vrhovni sud SAD-a, opet sa 7 glasova prema 2, odlučio je da nerođena djeca zakonski nisu osobe i stoga ne uživaju ustavnu zaštitu. Predsjednik Vrhovnog suda 1857. rekao je: "Crnac nema nikakvih prava koja bi bijelac bio obvezan poštivati." No usprkos zakonitosti ropstva Abraham Lincoln osporio mu je moralnost, rekavši: "Ako ropstvo nije neopravdano, ništa nije."

U 40-im godinama 20. stoljeća njemački je liječnik mogao zakonito ubijati Židove, dok bi mu u Americi bili sudili za umorstvo. U sedamdesetima američki je liječnik mogao zakonito ubijati nerođenu djecu dok bi mu u Njemačkoj bili sudili za umorstvo. Zakoni se mijenjaju. Istina i pravda ne.

Što se pak teških, tragičnih situacija tiče, kao što su silovanje, incest ili rana tinejdžerska trudnoća, valja imati na umu da je nerođeno dijete svejedno nedužno ljudsko biće koje nije začeto nikakvom svojom krivicom. U tim slučajevima sjedinjenje s Kristovim križem postaje neupitna stvarnost, i pozvani smo kao članovi Crkve da podupremo i majku i dijete moleći se za njih te otvarajući njihovoj potrebi svoja srca, domove i novčanike. Moramo biti spremni na žrtvu radi očuvanja ljudskog života.

Izvori:

http://www.abortionfacts.com/facts/9

http://www.epm.org/resources/2010/Jan/3/answering-argument-personally-against-abortion/

http://www.catholiceducation.org/en/culture/catholic-contributions/personally-against-abortion-but-pro-choice.html